

LAROUSSE

ENCICLOPEDIA TRUFFAUT

Plante de interior

ALEGEREA, CULTIVAREA ȘI ÎNTREȚINEREA
PLANTELOR VERZI ȘI CU FLORI

Traducere din limba franceză

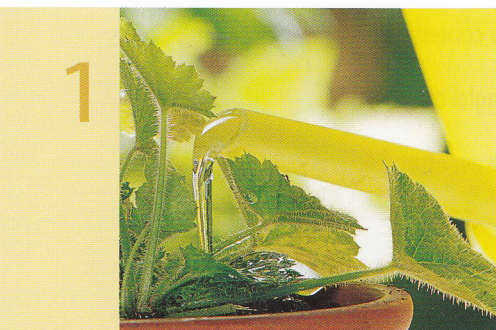
ADRIANA BĂDESCU

editura rao

C u p

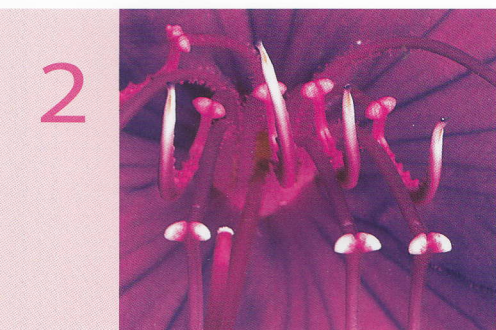
1 GRĂDINĂRITUL ÎN CASĂ.....6

Secretele reușitei.....8

Recipiente	10	Schimbarea ghivecelor	32
Materiale pentru recipiente	12	Lumina	34
Vase-mască	16	Lumina artificială	38
Vase din sticlă și minisere	18	Temperatura	42
Pământuri și mranite	20	Aerisirea	48
Materiale de bază	22	Umiditatea aerului	50
Materiale sintetice	26	Virtuțile plantelor verzi	54
Rețetele noastre de substraturi	28	<i>Cele mai senzuale texturi</i>	56
Asocieri de plante	30		

Îngrijirile zilnice.....58

Udarea	60	Curățarea	98
Tehnicile de udare	64	Tutorarea și palisarea	100
Plantele și udarea lor	66	Plantele în timpul vacanțelor	104
Tehnici de fertilizare	68	Plantele iarna	106
Diferite tipuri de îngrășăminte	70	Stimularea înfloririi	108
Specialități de îngrășământ	72	Înmulțirea	110
Folosirea corectă a îngrășămintelor	74	Semănarea plantelor în casă	114
Îngrijirea corectă a plantelor	76	Divizarea	116
Inamici și dăunători	78	Butășirea	118
Bolile plantelor	84	Marcotajul	124
Probleme în cultivarea plantelor	88	Uneltele de grădinărit	126
Sfaturi pentru o bună îngrijire	92	Sfaturi pentru cumpărarea unei plante	128
Tăierea	94		

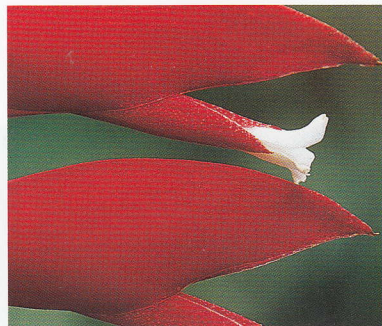

2 100 DE ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI PRIVIND PLANTELE DE INTERIOR.....130

Ghivece și alte recipiente	132	Flori și înflorire	144
Pământ și mranită	133	Îngrijiri zilnice	145
Lumină și temperatură	136	Înmulțire	147
Udare	137	Viața plantelor alături de dumneavoastră	148
Fertilizare	139	<i>Formele cele mai ciudate</i>	150
Probleme de cultură	140		
Dăunători și boli	142		

3 DICȚIONARUL PLANTELOR..... 152

Plante cu frunziș decorativ	154	Palmieri și cicadee	342
Plante cu flori și fructe	214	Cactee și plante grase	352
<i>Cele mai neobișnuite frunze</i>	288	<i>Cele mai parfumate plante</i>	394
Orhidee și plante exotice	290	Plante pentru o stare de bine	396
Bonsai de interior	334		

3

4 PLANTELE DE INTERIOR DE-A LUNGUL ANULUI..... 412

Ianuarie	414	Iulie	424
Februarie	415	August	425
Martie	416	Septembrie	426
Aprilie	418	Octombrie	428
Mai	420	Noiembrie	430
Iunie	422	Decembrie	431

4

Glosar de termeni	432	Mulțumiri	445
Indice general	436	Utilizarea corectă a dicționarului	445
Credite fotografice	444		

SECRETUL REUȘITEI

Să fii un bun horticultor nu este foarte ușor. Cultivarea plantelor de interior presupune, înainte de toate, implicare, spirit de observație și experiență. Respectarea fidelă a tuturor **necesităților vitale** ale plantelor de interior nu pare întotdeauna compatibilă cu criteriile confortului modern. Plantele cu origini exotice riscă să se simtă dezorientate. Condițiile de luminozitate, de aerisire și de temperatură artificiale, care sunt mulțumitoare pentru omul secolului XXI, nu țin cont de preferințele plantelor. Dacă noi considerăm suficientă lumina dintr-o încăpere atunci când putem citi fără să recurgem la o lampă electrică, această **luminozitate** nu este nici pe departe acceptabilă pentru majoritatea plantelor, care au nevoie de o lumină puternică pentru fotosinteză, adică pentru a se hrăni. Umiditatea tropicală, care nouă ni se pare înăbușitoare și greu de suportat, constituie o binecuvântare pentru majoritatea plantelor. În fața acestor nevoi contradictorii, **iubitorii de plante** trebuie să devină creativi. Aici intervine întreaga sensibilitate a grădinarului. Capacitatea de a „dialoga“ cu plantele, de a înțelege apelurile lor discrete, înainte ca ele să se transforme în semnale disperate, de a le doza cu exactitate udarea, **fertilizarea**, lumina, temperatura, devine, odată cu experiența, un lucru firesc. Întrucât fiecare plantă este unică în raport cu personalitatea sa și chiar cu mediul în care trăiește. Dumneavoastră vă revine misiunea de a o înțelege. Noi vă oferim cele mai eficiente rețete pentru a reuși, dar dumneavoastră trebuie să le adaptați la stilul propriu, astfel încât să vă asigurați succesul.

Recipiente

„Locuință“ pentru plante, ghivecele, jardinierele, oalele, cămile, bacurile, castroanele, bolurile sau coșurile influențează puternic „comportamentul“ acestora. Un ghiveci trebuie să fie stabil, bine proporționat, dar și estetic, pentru că forma, culoarea, finisarea contribuie, în mare măsură, la accentuarea rolului decorativ al plantei.

SUGESTIE TRUFFAUT

Atunci când cumpărați o plantă nouă trebuie să-i găsiți și recipientul corespunzător. Aceasta este cea mai eficientă modalitate de a achiziționa un model care să corespundă dimensional cu diametrul și înălțimea substratului. Nu există însă măsuri standard în acest domeniu.

Termenul generic de „recipient“ include toate tipurile de vase în care pot fi cultivate plantele: ghivece, ghivece-mască, boluri, cupe, oale, hârdaie, străchini, ulcele, terine, jardiniere, bazine, coșuri etc. Trebuie făcută clar deosebirea între recipientele în care se cultivă planta, care au obligatoriu cel puțin un orificiu în partea inferioară, și cele utilizate doar în scop decorativ, care sunt etanșe și permit așezarea plantelor pe orice.

Recipientele decorative au și ele o denumire generică – ghivece-mască. Principalul lor inconvenient este că, după udări, rețin în exces apa. De aceea, după fiecare udare, goliți-le pentru

ca rădăcinile să nu stea în apă, fapt care provoacă asfixierea plantei, duce la apariția ciupercilor și, în final, la dezvoltarea putregaiului negru. Boala se manifestă prin ofilirea frunzelor, urmată de o afectare generală a părților aeriene ale plantei.

Rolul decorativ al recipientelor de cultură nu este neglijabil și este determinat de textură (un lut cu granulație fină, o smălțuire frumoasă, motive decorative desenate ori sculptate etc. și colorit), însă este necesar să fie așezate întotdeauna pe o farfurioară (care trebuie golită după fiecare udare, întrucât stochează excesul de apă).

■ Ghivecele sunt neapărat necesare

Indiferent de forma și volumul lor, recipientele servesc, în principal, la susținerea și protejarea rădăcinilor plantei. Pereții ghiveciului, indiferent de finețea texturii, împiedică contactul direct al rădăcinilor cu exteriorul, ceea ce ar provoca uscarea lor. De asemenea, în ele se pune pământul ce reține atât apa, cât și mineralele. De aceea, toate recipientele trebuie considerate „grădini miniaturale“, autonome, în care fiecare plantă se dezvoltă și prosperă.

Multă vreme, ghivecele au fost făcute din pământ ars, material poros, care lasă rădăcinile să respire. Experiența a demonstrat că plantele se pot cultiva cu același succes și în recipiente din materiale compacte: plastic, ceramică smălțuită, metal etc. Importante sunt doar substratul în care le punem și orificiul din fundul vasului, care permite evacuarea surplusului de apă.

Calitățile diferitelor materiale din care sunt confecționate vasele vor fi prezentate în paginile următoare. Există, însă, o caracteristică asupra căreia trebuie să insistăm, întrucât este prea des neglijată: stabilitatea recipientelor. Deoarece plantele sunt supuse capriciilor și fanteziei naturii, simetria

▲ *Cattleya* hibrid într-un ghiveci de pământ ars

STIAȚI?

DEFINIREA DIMENSIUNILOR ADECVATE

Majoritatea plantelor de interior preferă recipiente înalte, ceea ce permite rădăcinilor să se ancoreze bine în substrat. Plantele grase și palmierii apreciază vase mai adânci, în vreme ce peperomia, hypoestes, violeta africană, fittonia și majoritatea plantelor care formează tufe mici sau rozete de frunze se simt bine în vase puțin adânci și mai largi.

Practic, înălțimea vasului trebuie să fie între un sfert și o treime din înălțimea totală (parte aeriană și rădăcini) pentru o plantă având mai puțin de 1,50 m înălțime și o cincime pentru o plantă mai mare. Vasele din comerț sunt clasificate după diametru – în medie egal cu două treimi din înălțimea vasului. De exemplu, un vas de 18 sau 20 cm diametru este potrivit pentru o plantă de 80-120 cm înălțime. Cu cât planta este mai amplă, cu atât vasul trebuie să fie mai larg, pentru o bună stabilitate.

lor este, de cele mai multe ori, imperfectă, iar dezvoltarea lor este anarhică, mai ales dacă le și fertilizăm.

Atrase de lumină, plantele au tendința de a se orienta în direcția ferestrelor sau a altor surse de lumină, rezultatul fiind o siluetă dezechilibrată. Dacă este vorba de o mică tufă erbacee ori de una sub formă de rozetă, nu sunt probleme. În schimb, în cazul unui arbore, arbust sau al unui tufiș, riscurile de cădere sunt evidente.

De aceea, trebuie să vă asigurați nu numai că ghiveciul are o stabilitate perfectă (diametrul bazei trebuie să fie cel puțin egal cu o treime din înălțimea ghiveciului), dar și că este suficient de greu pentru a contrabalansa dezechilibrul natural al plantei. În acest scop, ghivecele pătrate sunt cele mai potrivite.

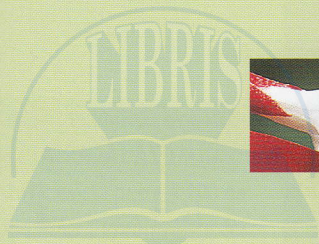
Aici puteți trișa puțin, amestecând în substrat o cantitate suficientă de nisip: este cel mai greu material care poate fi folosit (de trei ori mai greu decât pământul de turbă). Teoretic, greutatea plantelor nu trebuie să depășească o treime din cea a vasului plin cu substrat, raportul ideal fiind acela de o pătrime.

▲ Recipiente de ceramică și rășină

■ Stil și armonie

Recipientele participă din plin la realizarea impresiei decorative pe care o produc plantele. În mare măsură este vorba și de modă, pentru că în fiecare an apar noi colecții de ghivece și vase-mască. Nu trebuie în niciun caz să fiți adepții unității din punct de vedere al culorii, al formelor sau al motivelor decorative, chiar dacă ea garantează crearea unei armonii perfecte. Punerea față-n față a lemnului și a oalelor, contrastul dintre plastic și metal pot genera tot atâtea efecte creative. Regula de aur este păstrarea discreției și a sobrietății. Cu excepția plantelor izolate și foarte arhitecturale prin silueta lor (în special cacteele), evitați fanteziile pentru că nu au viață lungă.

PLANTE CU FLORI ȘI FRUCTE

Expresie a senzualității naturii, floarea dezvăluie intimitatea triumfătoare a **sexualității vegetale**, cu o lipsă de pudoare plină de gingășie. Împodobită cu cele mai uluitoare accesorii și culori splendide, floarea își joacă perfect rolul de seducătoare, urmărind reproducerea speciei. Rafinamentul conturilor, infinita varietate a formelor, extravaganța culorilor, subtilitatea parfumurilor nu au decât un singur scop: să reunească într-un tot unitar acele condiții ideale pentru ca fecundarea să împlinească **miracolul reînnoirii vieții**. Încremenite într-o aparentă imobilitate, plantele dau la iveală comori de ingenuitate numai și numai pentru împreunări fecunde. O orhidee se deghizează în insectă, lăsându-se antrenată într-o acuplare simulată, datorită căreia insectele joacă rol de intermediari involuntari. Un contact de câteva secunde, o atingere insesizabilă sunt suficiente pentru ca minusculele **granule de polen**, agățate pe abdomenul catifelat al bondarului sau al albinei, să ajungă pe pistilul cu suc lipicios al orhideei. Anumite flori de cactus așteaptă noaptea pentru a se deschide și a atrage, irezistibil, lilieci care le polenizează. Parfumurile n-au fost create pentru a ne încânta nouă simțurile, ci pentru **a atrage insectele** – complici benefici în răspândirea plantelor pe care le vizitează. Fără ca noi să resimțim spontan efectele, natura intrinsec erotică a florilor ne inspiră emoțional, astfel încât le folosim și le-am folosit întotdeauna în jocurile de seducție. Și chiar dacă acum codul, deopotrivă complex și desuet, al **limbajului florilor** ni s-a șters din memorie, floarea va întruchipa întotdeauna frumusețea, gingășia, feminitatea, afecțiunea, tandrețea și dragostea. Și dacă e oferită în toată splendoarea ei, înflorită, într-un ghiveci, valoarea ei simbolică este de neprețuit, ca o garanție a unei plăceri profunde și a bucuriei împărtășite.

Abutilon spp.

**ABUTILON (PRISTOLNIC
sau ARȚAR DE CAMERĂ)**

2°C/25°C

Acest arbust, din familia Malvaceelor, este cultivat deseori ca plantă estivală sezonieră.

Origine: toate regiunile tropicale și subtropicale.

Frunze: 10-20 cm lungime, persistente, ovale, palmate, cu 3-5 lobi, adesea panașate.

Flori: 4-8 cm lungime, în formă de clopot, de cupă sau de lampion japonez, foarte colorate, se reinnoiesc din mai până în octombrie.

Lumină: așezați-o tot timpul în plin soare, chiar în lumină foarte intensă.

Pământ: pământ de grădină, nisip de râu și mranită, în părți egale, cu 20% fertilizant pe bază de băligar și de alge.

Îngrășământ: în perioada înfloririi, săptămânal, un îngrășământ lichid pentru plante cu flori sau pentru mușcate.

Umiditatea aerului: rezistă la secetă dacă temperatura este scăzută.

Udare: la 2-4 de zile, vara. La 10 zile, iarna.

Abutilon megapotamicum

Abutilon x
pe o tijă

Transplantare: anual, înainte de a începe vegetația. Ghiveciul trebuie să fie destul de mare.

Cerințe specifice: tăierea regulată a lăstarilor favorizează înflorirea.

Dimensiuni: până la 1,80 m înălțime, în ghiveci; 2-3 m și mai mult în natură.

Înmulțire: butășirea ramurilor tinere neînflorite, între iulie-septembrie, în minisere închise.

Longevitate: un sezon, dacă nu dispuneți de o verandă pentru o iernare la răcoare. Altfel, 3-5 ani, dar își pierde treptat frumusețea.

Dăunători și boli: păduchii negri sunt frecvenți. Muște albe, păianjeni roșii și coșenile făinoase.

Specii și varietăți: sunt cultivate în special formele hibride, pentru culorile lor deosebite și florile care atârnă. 'Boule de Neige', cu flori albe. 'Louis Maignac', cu flori roz-pal. 'Nabob', cu flori roșu-închis. 'Souvenir de Bonn', cu flori portocaliu-pal, cu vinișoare mai închise. *Abutilon pictum* 'Thompsonii', cu frunze lobate, marmorate cu galben și flori roz-somon. *Abutilon megapotamicum*, cu flori roșii și galbene, în formă de lampion.

Sfat Truffaut: toamna, tăiați scurt ramurile care au avut flori (la circa 10 cm lungime). În mai-octombrie, scoateți planta pe balcon sau în grădină.

**Acacia paradoxa
MIMOZA (ACACIA)**

5°C/24°C

Acest arbust cu tulpini spinoase, bine ramificate, din familia Mimosaceelor, este superb când înflorește.

Origine: Australia.

Frunze: tulpini aplatizate, care seamănă cu frunzele, lungi de 1-3 cm, verde-închis, lanceolate sau ascuțite.

Flori: iarna și primăvara, crengile se acoperă cu ciucuri galbeni, de 1 cm diametru, parfumate.

Lumină: ca să înflorească, țineți-o în plin soare tot anul. larna, un supliment de lumină artificială este bine-venit (4 ore pe zi).

Pământ: pământ de grădină necalcaros, nisip și mranită, în părți egale.

Îngrășământ: din martie până la sfârșitul lui septembrie, la 15 zile, un îngrășământ lichid pentru plante cu flori sau pentru citrice.

Umiditatea aerului: nu pulverizați apă pe frunze. larna, camera în care stă planta poate să fie răcoroasă.

Udare: 1-2 ori pe săptămână, în timpul creșterii. larna, la 10-12 zile.

Transplantare: la 2 ani, în martie.

Cerințe specifice: udați-o cu apă de ploaie, fiindcă este acidofilă.

Dimensiuni: până la 1,5 m, în ghiveci.

Înmulțire: prin butășirea lăstarilor, în iulie-august, în minisere închise.

Longevitate: cât ține perioada de înflorire, în apartament.

2-5 ani în seră rece sau pe o verandă.

*Acacia
paradoxa*

Dăunători și boli: păianjenii roșii, păduchi și coșenile.

Specii și varietăți: există peste 1 100 de specii. *Acacia paradoxa (armata)* este cel mai des cultivată în ghiveci. *Acacia dealbata* rezistă mai greu în casă decât *Acacia baileyana* sau *cultriformis*, cu aspect asemănător.

Sfat Truffaut: la sfârșitul iernii, se găsec o mulțime de altoiuri sub formă de tulpini, care persistă mai mult timp decât plantele în tufă. Scoateți mimoza în grădină vara; va înflori mai bine.

Acalypha hispida

ACALIFA (COADA-VULPII sau COADA-PISICII)

13 °C / 25 °C

Acest arbust, din familia Euphorbiaceelor, are flori roșii, sub formă de mâțișori.

Origine: Malaysia, Noua Guinee.

Frunze: 10-25 cm lungime, ovale, dantelelate, prelungi, verde-închis.

Flori: inflorescențe pufoase, de 20-50 cm lungime, roșu-intens sau roșu-închis, care se deschid din aprilie până în octombrie.

Lumină: puternică, dar fără soare direct vara.

Pământ: 2/3 pământ de ericacee, 1/3 pământ de scoarțe, în amestec omogen.

Îngrășământ: între aprilie-septembrie, la 15 zile, un îngrășământ lichid pentru plante cu flori, pe solul umed.

Umiditatea aerului: cel puțin 50%. Așezați planta pe un pat de pietriș umed. N-o pulverizați cu apă în perioada de înflorire.

Udare: de 1-2 ori pe săptămână, în perioada de creștere. Iarna, la 10-12 zile.

Transplantare: primăvara, fără a înlocui de fiecare dată ghiveciul cu unul mai mare. Înfloreste mai bine într-un recipient îngust.

Cerințe specifice: primăvara, tăiați lăstarii de 10 cm care cresc la bază.

Dimensiuni: 40-80 cm în ghiveci, în casă; 2-3 m în natură.

Acalypha hispida

Înmulțire: butășiți lăstarii de la extremități în martie, într-o miniseră închisă, cu hormoni, la 25°C. Vor prinde rădăcini după 2 luni.

Longevitate: un anotimp, dacă nu dispuneți de o seră pentru iarnă; altfel, 3-7 ani.

Dăunători și boli: păianjeni-roșii, păduchi, aleurode, coșenile.

Specii și varietăți: 'Alba', cu mâțișori albi, e cea mai rară. Hibridul *Alcalypha x pendula* are frunzele mai mici. Mâțișorii se află la extremitatea unor tulpini lungi și suple, coada-vulpiei fiind o plantă care se pretează foarte bine cultivării într-un vas suspendat. *Acalypha wilkesiana* are un frunziș frumos colorat (vezi p. 289).

Sfat Truffaut: trebuie să ierneze la maximum 15°C, într-o ambianță luminoasă. Pentru a obține o reinflorire abundentă, planta trebuie udată cu parcimonie. Atenție, curenții de aer rece îi sunt fatali.

Achimenes x

ACHIMENES

10 °C / 24 °C

Această plantă vivace, din familia Gesneriaceelor, este cultivată pentru splendidele ei flori sezoniere.

Origine: pădurile tropicale din Mexic și America Centrală.

Frunze: 15-20 cm lungime, opuse, ovale, pufoase pe fața superioară, verde-închis, deseori cu purpuriu pe dos.

Flori: între iunie-septembrie, trompete solitare de 3-6 cm diametru, într-o paletă cromatică variată, în funcție de soi.

Lumină: puternică, dar nu soare direct.

Pământ: pământ de ericacee, mranită de scoarță, în părți egale.

Îngrășământ: între aprilie-octombrie, la 7 zile, îngrășământ pentru plante cu flori, diluat la jumătate din concentrația recomandată.

Umiditatea aerului: minimum 50%. Așezați ghiveciul pe pietriș umed. Nu pulverizați planta fiindcă îi putrezesc frunzele.

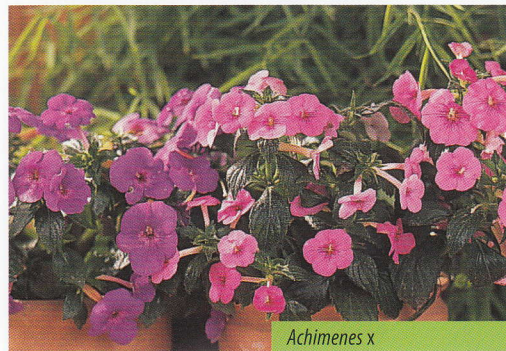
Udare: la 2-3 zile, în perioada înfloririi.

Transplantare: anual, la sfârșitul iernii, puneți tuberculii în substrat nou și țineți-i inițial la cald.

Cerințe specifice: are nevoie de o perioadă de repaus hibernal, cu tulpina rizomatoasă neudată.

Dimensiuni: 20-30 cm înălțime și anvergură în ghiveci; 50-60 cm în natură.

Înmulțire: prin divizarea rizomului, la sfârșitul iernii, în fragmente de 4-5 cm lungime. Este posibilă și prin butășirea lăstarilor în apă, dar astfel înmulțirea va fi mai dificilă.

Achimenes x

Longevitate: este, în general, o plantă sezonieră. Dacă aveți o verandă, încercați păstrarea peste iarnă a rizomilor.

Dăunători și boli: putregaiul de iarnă, păduchi și păianjeni roșii, vara.

Specii și varietăți: *Achimenes grandiflora* și *longiflora* au numeroși hibridi cu flori albastre, albe, roz, roșii, într-o singură culoare sau cu vinișoare.

Sfat Truffaut: folosiți-o ca plantă decorativă, pe un balcon, vara, de pildă împreună cu voalul-miresei sau cu asparagus. Dacă vremea e ploioasă, planta se deteriorează rapid.